Nr. 4. Kraków, 15 kwietnia 1922 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA KRAKOWSKIEGO

Adres Redakcji i Administracji „Dziennika Urzędowego“: Kraków, Województwo, ulica Basztowa, liczba 22.

„Dziennik Urzędowy Województwa Krakowskiego“ wychodzi 15-go każdego miesiąca.
Należytości za poszczególne egzemplarze dziennika i ogłoszenia należy składać w Starostwach, które będą pobrane należytości składać w Urzędach podatkowych na przychód Ministerstwa spraw wewnętrznych.
Dziennik urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj.
Cena Nr. 4 Mp. 100·—.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych:

w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Monitorze Polskim.

Koleje żelazne.

Dz. Ust. Nr. 15. poz. 138. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 6 marca 1922 r. o czasowych ulgach taryfowych, przy przewozie kolejami artykułów żywnościowych.

Dz. Ust. Nr. 18. poz. 155. Rozporządzenie Ministerstwa Kolei żelaznych z dn. 22 lutego 1922 r. o zmianie wysokości odszkodowania za zaginięcie lub brak wagi bagażu oraz przesyłek nadzwyczajnych.

Dz. Ust. Nr. 18. poz. 156. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z dn. 22 lutego 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Przepisów Przewozowych, stanowiących część I. Taryfy Ogólnej na przewóz towarów. zwłok i zwierząt.

Dz. Ust. Nr. 18. poz. 157. Rozp. Ministra Kolei żelaznych z dn. 7 marca 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Dz. Ust. Nr. 21. poz. 179. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z 15 marca 1922 r. o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską a Węgrami przez Czechosłowację.

Dz. Ust. Nr. 22. poz. 193. Rozporządzenie Ministra Kolei żelaznych z 20 marca 1922 r. o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami Kolei polskich i czechosłowackich.

Państwowa służba cywilna.

Dz. Ust. Nr. 21. poz. 164. Ustawa z dn. 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej.

Dz. Ust. Nr. 21. poz. 165. Ustawa z dn. 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

Dz. Ust. Nr. 22. poz. 181. Ustawa z 30 marca 1922 r. w sprawie zmiany terminu wejścia w życie ustawy z 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

Ochrona utworów literackich i artystycznych.

Dz. Ust. Nr. 22. poz. 182. Oświadczenie rządowe z 21 marca 1922 r. w sprawie przystąpienia Węgier do międzynarodowej Konwencji, dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych, podpisanej w Bernie 9 września 1886 r. a przejrzanej w Berlinie 13 listopada 1908 r. oraz do protokołu dodatkowego z dn. 20 marca 1914 r. do tejże Konwencji.

Poczty i telegrafy.

Dz. Ust. Nr. 18. poz. 152. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dn. 18 lutego 1922 r. o częściowem podwyższeniu opłat telefonicznych.

Dz. Ust. Nr. 22. poz. 189. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 3 marca 1922 r. o opłacaniu przesyłek pocztowych przy nadawaniu w obrocie wewnętrznym.

Dz. Ust. Nr. 22 poz. 190. Rozporzędzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 18 marca 1922 r. o częściowem podwyższeniu opłat pocztowych.

Praca i Opieka Społeczna.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 142. Ustawa z dn. 14 lutego 1922 r. zmieniająca art. 9 ustawy z dn. 11 marca 1921 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych między pracodawcami a pracownikami rolnymi.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 148. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 26 stycznia 1922 r. w sprawie czasu pracy osób, zatrudnionych przy pilnowaniu.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 149. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 28 stycznia 1922 r. o ubezpieczeniu pracowników i robotników rolnych i leśnych oraz służby domowej w gospodarstwach wiejskich w b. zaborze austrjackim.

Dz. Ust. Nr. 19 poz. 158. Oświadczenie rządowe o przystąpieniu Polski do konwencji międzynarodowej o zakazie pracy nocnej kobiet, zatrudnionych w przemyśle, podpisanej w Bernie dn. 26 września 1906 r.

Przemysł i Handel.

Dz. Ust. Nr. 15 poz. 133. Ustawa z dn. 7 lipca 1921 r. o ratyfikacji porozumienia z państwami, należącemi do konwencji międzynarodowej o ochronie własności przemysłowej, podpisanego w Bernie dn. 30 czerwca 1920 r. w sprawie zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej, naruszonych przez wojnę światową.

Dz. Ust. Nr. 15 poz. 134. Oświadczenie rządowe z dn. 3 stycznia 1922 r. w przedmiocie mocy obowiązującej porozumienia, dotyczącego zachowania lub przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez wojnę światową, podpisanego w Bernie 30 czerwca 1920 r.

Dz. Ust. Nr. 16 poz. 139. Ustawa z dn. 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie zatwierdzenia podpisanej w Warszawie dn. 24 października 1921 r. umowy, zawartej pomiędzy Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem celem wykonania i uzupełnienia polsko-gdańskiej konwencji z dn. 9 listopada 1920 r. Protokół o wymianie not.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 145. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 9 stycznia 1922 r. w przedmiocie utworzenia inspektoratu ceł na obszar Wolnego Miasta Gdańska.

Dz. Ust. Nr. 19 poz. 159. Oświadczenie rządowe o przystąpieniu Polski do konwencji międzynarodowej o zakazie używania białego (żółtego) fosforu przy wyrobie zapałek, podpisanej w Bernie 26 września 1906 r.

Dz. Ust. Nr. 21 poz. 175. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 7 marca 1922 r. w sprawie opłat za legalizowanie wodomierzy i przyrządów do pomiaru przepływu spirytusu, dokonywane przez Urzędy miar na terytorjum b. zaborów austrjackiego i rosyjskiego.

Dz. Ust. Nr. 22 poz. 186. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 31 grudnia 1921 r. w sprawie wynagrodzenia za sekwestr cystern wagonowych.

Dz. Ust. Nr. 22 poz. 187. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 17 marca 1922 r. w sprawie zmiany należytości za jednorazowe wypożyczenie i użycie cysterny.

Roboty Publiczne.

M. P. Nr. 55 poz. 28. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dn. 11 lutego 1922 r. o utworzeniu Państwowej Rady Elektrycznej.

Rolnictwo.

Dz. Ust. Nr. 15 poz. 136. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państw. z dn. 7 lutego 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewn. w przedmiocie zmiany i uzupełnienia rozporządzenia w sprawie walki z zarazą płucną u bydła rogatego.

Dz. Ust. Nr. 21 poz. 180. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państw. z dn. 10 marca 1922 w sprawie ograniczenia przywozu i przewozu zwierząt i produktów pochodzenia zwierzęcego, paszy objętościowej oraz niektórych przedmiotów z Rosji, Białorusi, Ukrainy, Łotwy i Litwy.

Dz. Ust. Nr. 22 poz. 192. Rozporządzenie Prezesa Gł. Urzędu Ziemskiego i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państw. z 12 marca 1922 r. w sprawie przekazania Państwow. Bankowi Rolnemu administracji funduszami z kredytu, przeznaczonego na pomoc rolną na mocy ustawy o nadaniu ziemi żołnierzom.

Skarbowość.

Dz. Ust. Nr. 15 poz. 137. Rozporządzenie Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 25 lutego 1922 r. w sprawie wyjątkowego zwolnienia od cła względnie zniżenia mnożnika celnego od towarów żywnościowych, odzieżowych i obuwia na okres 6 tygodni.

Dz. Ust. Nr. 17 poz. 140. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 17 stycznia 1922 r. w przedmiocie tekstu ustawy o państwowym podatku przemy-

słowym w brzmieniu obowiązującem od czasu wejścia w życie ustawy z dn. 17 grudnia 1921 r.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 150. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w celu wykonania ustawy z dn. 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dn. 6 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym, na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 151. Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei żelaznych w przedmiocie ustalenia głównych i bocznych linji kolejowych do celów wymiaru podatku przemysłowego.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 153. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 24 lutego 1922 r. wydane w porozumieniu z Min. Skarbu i Robót Publicznych w sprawie zmiany ustępu 4 art. 24 Instrukcji dla Komisji państwowego funduszu mieszkaniowego.

Dz. Ust. Nr. 21 poz. 173. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 17 lutego 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozp. wykonawczego b. austr. Ministerstwa Skarbu z 21 lipca 1899 r. do ustawy o opodatkowaniu wódki, obowiązującej na obszarze b. zaboru austr. oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z 28 października 1921 r. o opodatkowaniu spirytusu i wyrobów wódczanych.

Dz. Ust. Nr. 22 poz. 183. Rozporządzenie Rady Ministrów z 27 lutego 1922 r. w sprawie zmiany art. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państw. oraz załącznika Nr. 4 do tegoż artykułu.

Sprawy prasowe.

Dz. Ust. Nr. 21 poz. 167. Oświadczenie rządowe z dn. 24 stycznia 1922 r. w przedmiocie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do międzynarodowego porozumienia, dotyczącego zwalczania obiegu wydawnictw pornograficznych, podpisanego w Paryżu dnia 4 maja 1910 r.

Sprawy wojskowe.

Dz. Ust. Nr. 21 poz. 166. Ustawa z dn. 21 lutego 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa.

Szkolnictwo.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 143. Ustawa z dn. 17 lutego 1922 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 144. Ustawa z dn. 17 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych.

Zdrowie Publiczne.

Dz. Ust. Nr. 18 poz. 154. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 4 marca 1922 r. w sprawie uprzystępnienia ubogiej ludności nabywania niektórych lekarstw.

Dz. Ust. Nr. 19 poz. 160. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 4 lutego 1922 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

M. P. Nr. 69 poz. 33. Rozporządzenie tymczasowe Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych.

M. P. Nr. 71 poz. 35. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z 6 marca 1922 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Min. Zdrowia Publ. z 13 maja 1919 r. dotyczącego przepisów o udzielaniu ulg w państwowych Zakładach zdrojowych.

M. P. Nr. 74 poz. 37. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dn. 22 lutego 1922 r. w przedmiocie utworzenia rady tymczasowej i komisji do spraw kolonji letnich.

Dz. Ust. Nr. 21 poz. 174. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z 3 marca 1922 r. o częściowej zmianie art. 18 rozp. z 17 września 1920 r. w sprawie regulaminu nauki i służby w państw. szkołach na obszarach b. zaboru austr.

Złączenie Ziemi Wileńskiej z Polską.

Dz. Ust. Nr. 20 poz. 162. Uchwała Sejmu Ustawodawczego z dn. 24 marca 1922 r. o objęciu władzy państwowej w Ziemi Wileńskiej przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej.

Dz. Ust. Nr. 20 poz. 163. Uchwała Sejmu Ustawodawczego z dn. 24 marca 1922 r. w sprawie przyjęcia w skład Sejmu Ustawodawczego Delegacji Sejmu Wileńskiego.

Rozporządzenia i okólniki.

I. Wydział prezydjalny.

Odebranie debitu czasopismom i broszurom.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych odebrało debit czasopismom i broszurom:

a) czasop. „Ruskij Prawosławnyj Wiestnik“, wychodzącemu w Użgorodzie;

b) czasop. „Robitnycia“, wychodzącemu w Nowym Yorku;

c) czasop. „Kameniari“, wychodzącemu w Czerniowcach;

d) czasop. „Prołom“, wychodzącemu w Nowym Yorku;

e) czasop. „Wajskowy“, wychodzącemu w Kownie;

f) czasop. „International“, wychodz. w Wiedniu;

g) czasop. „Arbeiterfreund“, wychodzącemu w Londynie;

h) czasop. „Id“ wychodzącemu w Kiszyniowie;

i) czasop. „Die Fackel“, wychodz. w Berlinie;

j) czasop. „Der Komunistische Gewerkschefter“, wychodzącemu w Berlinie;

k) czasop. „Komunistische Arbeiter Zeitung“, wychodzącemu w Berlinie;

l) broszurze „Das Komunistische Manifest“, wydanej w Wiedniu;

ł) broszurze „Programm der Komunistischen Arbeiter Partei Deutschlands“, wydanej w Berlinie;

m) broszurze „Thesen und Resolutionem des III Weltkongresses der Komunistischen Internationale“, wydanej w Hamburgu.

Obłożenie aresztem
broszur.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych obłożyło aresztem:

a) broszurę „Humorystycznyj Kalender Mołot“, wydanej w N. Yorku;

b) broszurę „Widokremlennie Hałyczyny“, wydanej w Montreal;

c) odezwę ukr. komunistycznej partji w Ameryce „Probudysia roboczyj naroda“.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Okólnik. Nr. 31.

Nr. B. C. 1151 Warszawa, dn. 4 marca 1922.

W przedmiocie zakazu umieszczania w czasopismach ogłoszeń o transakcjach wewnętrznych z podaniem cen kupna i sprzedaży w walutach obcych.

Do
wszystkich PP. Wojewodów oraz Pana Komisarza Rządu na m. Warszawę.

Ostatnio w czasopismach umieszczone były ogłoszenia o transakcjach wewnętrznych z podaniem cen kupna i sprzedaży w walutach obcych, szczególniej zaś w dolarach.

Wobec tego, że zgodnie z ustawą sejmową, z dnia 15 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 5 poz. 26) oraz rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 32 poz. 189) marka polska jest prawnym środkiem płatniczym na całym obszarze Rzeczypospolitej — umieszczanie ogłoszeń o transakcjach wewnętrznych w walutach obcych jest sprzeczne z prawem, a ponadto niedopuszczalne z pnnktu widzenia postanowień, zawartych w rozporządzeniu Ministrów Skarbu i b. dzielnicy pruskiej z dnia 31 grudnia 1920 r. o ograniczaniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi (Dz. Ust. Nr. 18 1921 r. poz. 104).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca wydać zarządzenie, aby w wypadkach dalszego umieszczania ogłoszeń o transakcjach w walutach obcych winni byli pociągani w myśl art. 8 dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych z dnia 7 II 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14) do odpowiedzialności sądowej.

Minister:
w z. *Dunikowski* w. r.

L. 3296/2 pr. Kraków, dn. 11 marca 1922.

Wszystkim Panom Kierownikom Starostw Województwa krakowskiego oraz Panu Dyrektorowi Policji w Krakowie

do bezzwłocznego wydania odnośnych zarządzeń.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. 3956/1 pr. Kraków, dn. 22 marca 1922.

Udzielenie exequatur honorowemu konsulowi belgijskiemu i konsulowi holenderskiemu.

Do
wszystkich PP. Starostów (w obrębie Województwa krakowskiego) Pana Prezydenta m. Krakowa i Pana Dyrektora Policji w Krakowie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 16 marca b. r. Nr. Pr. 1304 względnie i z 16 marca b. r. Nr. Pr. 1421 oznajmiło, że Naczelnik Państwa uznał w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej Dra Kazimierza Witkowskiego w charakterze honorowego konsula holenderskiego z siedzibą we Lwowie, a D. Spitaelsa w charakterze konsula honorowego belgijskiego również z siedzibą we Lwowie na obszar Województw Małopolskich i udzielił exequatur ich pismom wierzytelnym.

O tem zawiadamiam PP. Starostów (Pana Prezydenta st. kr. m. Krakowa, Pana Dyrektora Policji), z poleceniem użyczenia wyż nazwanym konsulom wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu ich obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

II. Wydział administracyjny.

L. $\frac{15077/II/4}{2405}$ ex 1922. Kraków, dn. 23 marca 1922.

Instrukcje w sprawie zmiany nazwisk.

Do wszystkich Starostw Województwa Krakowskiego i Magistratu król. stoł. miasta Krakowa.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 września 1921 r. dz. p. p. Nr. 92. poz. 678

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 24 października 1919 r. Dz. pp. Nr. 88 poz. 478, uzupełnione następnie reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1921 r. Nr. A. E. 4622, (okólnik Nr. 140) zmieniło sposób postępowania w sprawach zmiany nazwisk unormowany dotychczas okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 151. z dnia 10 maja 1920 L. A. P. 500/1, który stracił moc obowiązującą.

Rozporządzeniem z dnia 16 września 1921. Dz. U. R. P. Nr. 92. p. 678, oraz okólnikiem Nr. 140. z dnia 15 grudnia 1921. Nr. A. E. 4622, zarządziło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych co następuje:

A: Do przyjmowania próśb o zmianę nazwiska powołane są na obszarze Województwa Krakowskiego Starostwa powiatowe i Magistrat król. stoł. miasta Krakowa.

B: O kompetencji miejscowej rozstrzyga miejsce faktycznego zamieszkania proszącego, a jeżeli tenże mieszka za granicą miejsce w którem po raz ostatni sam lub jego krewni wstępni w kraju mieszkali.

C: Prośba o zmianę nazwiska winna zawierać:

a) nazwisko, które proszący pragnie przybrać,

b) powody zamierzonej zmiany nazwiska,

c) jeżeli petent ubiega się o uwolnienie w całości lub części od opłaty, przewidzianej w art. 1. ustawy z dnia 24 października 1919. wiadomości co do jego stosunków rodzinnych, majątkowych i zarobkowych.

Do prośby należy dołączyć:

1) metrykę urodzin, względnie chrztu w pełnym wypisie,

2) metrykę ślubu, o ile petent pozostaje w związku małżeńskim,

3) metrykę urodzin, względnie chrztu dzieci jeszcze niepełnoletnich w dniu wniesienia prośby,

4) certyfikat przynależności gminnej, względnie osobny dowód obywatelstwa polskiego.

Osoby, których związek małżeński został przez śmierć, unieważnienie małżeństwa lub rozwód rozwiązany, winny dołączyć nadto metrykę śmierci zmarłego małżonka, względnie dowód rozwiązania małżeństwa w inny sposób.

Za dowód obywatelstwa polskiego uważa się:

a) poświadczenie obywatelstwa, przewidziane w art. 11. rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1920. Dz. Ust. p. Nr. 52 poz. 320. w przedmiocie wykonania ustawy o obywatelstwie Państwa Polskiego, *b)* akt nadania obywatelstwa przewidziany w art. 14, tegoż rozporządzenia, *c)* akt uznania lub odzyskania obywatelstwa w myśl art. 3 i 10. ustawy z dnia 20 stycznia 1920. Dz. Ust. p. Nr. 7. poz. 44, o obywatelstwie Państwa Polskiego, wreszcie *d)* poświadczenie opcji na rzecz obywatelstwa polskiego w myśl obowiązujących przepisów.

D: Osoby pełnoletnie, które pragną zmienić nazwisko, wraz z rodzicami mogą się przyłączyć do prośby rodziców, w tym celu winny prośbę podpisać łącznie lub złożyć w tej mierze odpowiednie pisemne oświadczenie i przedłożyć wymienione pod C, dokumenty, wymagane do prośby o zmianę nazwiska. Za osoby, nie mające zdolności do działań prawnych lub ograniczone w tej zdolności — wnosi prośbę o zmianę nazwiska prawny zastępca, który o ile jest opiekunem lub kuratorem, potrzebuje do wniesienia prośby zezwolenia Sądu nadopiekuńczego.

E: Władza administracyjna I instancji, powołana do przyjmowania próśb o zmianę nazwiska, rozpatrzy najprzód, czy wnoszący prośbę uczynił zadość formalnym wymogom ustawy i rozporządzenia wykonawczego, oraz czy uiścił należną opłatę stemplową, a w razie zachodzących braków spowoduje ich usuniecie.

Następnie zbada:

a) czy fakta wymienione jako powody zamierzonej zmiany polegają na prawdzie, *b)* czem petent się trudni, *c)* jakie są jego stosunki rodzinne, majątkowe i zarobkowe, *d)* jakie jest jego zachowanie się pod każdym względem, tudzież czy był karany sądownie, a w danym razie za jakie przestępstwo, w tym celu należy w razie potrzeby zwrócić się z odpowiedniem zapytaniem także do Urzędu prowadzącego ewidencję osób skazanych, (na obszarze Małopolski do Prokuratury przy Sądach Okręgowych) *e)* czy petent nie znajduje się w stanie upadłości, *f)* w razie, jeżeli chodzi o uzyskanie nazwiska o brzmieniu polskiem przez osobę, która nosi dotychczas nazwisko o brzmieniu obcem, czy i w jaki sposób ujawniła swoją przynależność duchową do narodowości polskiej, *g)* jeśli petent ma małoletnie dzieci ślubne, czy nie utracił władzy ojcowskiej nad niemi.

Dane powyższe należy zebrać również co do wszystkich osób pełnoletnich, na które ma się zezwolenie rozciągać, a dane wymienione pod *b)* i *d)* także i co do osób małoletnich liczących powyżej lat 14-cie.

Jeżeli petent pozostaje w służbie państwowej (także instytucji lub przedsiębiorstwa państwowego) lub samorządowej należy nadto zasięgnąć opinji co do jego zachowania się u jego władzy przełożonej.

F. Władza administracyjna I instancji winna przeprowadzić dochodzenia powyższe w sposób jak najdokładniejszy, poczem przedłożyć akta przedmiotowe Województwu z własnym wnioskiem tak co do zamierzonej zmiany nazwiska, jak i co do uwolnienia od opłaty, przewidzianej w art. 1 ustawy, o ile o to petent się ubiega.

G. Po sprawdzeniu, czy władza administracyjna I instancji zastosowała się do powyższych wskazówek, oraz po usunięciu ewentualnych braków, przedłoży Województwo sprawę Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do decyzji z odpowiednim wnioskiem.

H. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozpatruje prośbę o zmianę nazwiska, ewentualnie także prośbę o zwolnienie od opłaty przewidzianej w art.

1 ustawy z dn. 24 października 1919, a wrazie uznania jej za zasługującą na uwzględnienie zarządza by władza administracyjna II instancji (Województwo) umieściła na koszt proszącego ogłoszenie zamierzonej zmiany nazwiska w dzienniku urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej (Monitorze) oraz 3 dziennikach nieurzędowych.

I. Województwo wezwie wówczas petenta do złożenia odpowiedniej kwoty na zabezpieczenie kosztów ogłoszenia zamierzonej zmiany nazwiska, po złożeniu tej kwoty zarządzi przepisane ogłoszenie w Monitorze Polskim oraz 3 dziennikach nieurzędowych, a to po jednym z wychodzących w Warszawie, Krakowie lub Lwowie i Poznaniu. Koszta ogłoszenia w Monitorze i w 3 innych dziennikach zamierzonej zmiany nazwiska wynoszą obecnie około 5000 Mkp. dla jednego proszącego, oprócz opłaty za zmianę nazwiska wynoszącej 3000 Mkp.

Żądane kwoty winni petenci przesyłać przekazem pocztowym do Kasy Skarbowej Nr. 2 w Krakowie, zaznaczając na odcinku, że kwota przesłana jest przeznaczona na koszta ogłoszenia zmiany nazwiska ewentualnie także na opłatę za zmianę nazwiska.

O przesyłce winni petenci zawiadomić równocześnie Województwo.

J. Sprzeciwy co do zamierzonej zmiany nazwiska, o których mowa w art. 4 ustawy z dn. 24 października 1919 r. mają być wnoszone do Województwa, które przedłoży je Ministerstwu Spaw Wewn. do decyzji.

Kto sprzeciw uzasadnia tem, że używa tego samego nazwiska, które proszący przybrać zamierza, winien przedłożyć swoją metrykę chrztu względnie urodzin lub inne dowody, wykazujące jego prawo używania nazwiska o które chodzi.

Jeśli do sprzeciwu nie dołączono takich dowodów, wezwie Województwo sprzeciwiającego się do uzupełnienia braków i wyznaczy w tym celu odpowiedni termin. Termin ten nie będzie krótszy, niż trzytygodniowy i nie dłuższy niż 3 miesięczny, nie może on również upływać wcześniej niż w dniu 90 od dnia ogłoszenia zamierzonej zmiany nazwiska w dzienniku urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej. Po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego do uzupełnienia braków, Województwo przedłoży akta sprawy do decyzji Ministerstwu Spraw Wewnętrznych. Niezastosowanie się do powyższego wezwania może spowodować odrzucenie sprzeciwu przez Ministra Spraw Wewnętrznych dla braku legitymacji prawnej ze strony sprzeciwiającego się.

K. Jeżeli w sprawie zamierzonej zmiany nazwiska nie wpłynął żaden sprzeciw, lub jeśli wniesiony sprzeciw został przez Ministra Spraw Wewnętrznych odrzucony, Województwo po złożeniu przez petenta opłaty za zmianę nazwiska (o ile od niej w całości zwolniony nie został) tudzież kwoty około 1000 Mkp. na koszta ogłoszenia w „Monitorze“ uzyskanego pozwolenia na zmianę nazwiska, wyda petentowi akt zezwolenia — umieści ogłoszenie o dozwolonej zmianie w dzienniku urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej, oraz zarządzi odpowiednie adnotacje w aktach stanu cywilnego.

Równocześnie z zarządzeniem tych adnotacji zarządzi Województwo uwidocznienie zmiany nazwiska w spisach osób, przynależnych do gminy, oraz w listach imiennych popisowych.

Podając powyższe przepisy do wiadomości P. P. Starostów, polecam dokładnie się z nimi obznajomić tak, aby sprawy, dotyczące zmiany nazwisk przedkładane były Województwu po przeprowadzeniu potrzebnych dochodzeń i z dołączeniem wymaganych dokumentów.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{10301|II|3}{1627}$ ex 1922. Kraków, dn. 1 kwietnia 1922.

Ściganie szkodników drogowych.

Okólnik

do wszystkich Starostw w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratu st. kr. m. Krakowa.

Od dłuższego czasu zdarzają się na drogach publicznych coraz częstsze kradzieże znaków drogowych, znaków ostrzegawczych dla automobili, poręczy, części składowych mostów, a także coraz częściej zachodzą wypadki zajeżdżania rowów przydrożnych, niszczenia szkarp przez wypas bydła i t. p. Wzrastająca ilość przekroczeń tego rodzaju naraża fundusz drogowy na dotkliwe szkody i na ponoszenie bardzo nieraz wysokich kosztów naprawy, względnie sprawiania nowych objektów, poszanowanie zaś dobra państwowego przy niewystarczającym rygorze i karalności przekroczeń — znikło niemal zupełnie.

Wzrostowi przekroczeń sprzyjają oprócz innych przyczyn następujące wadliwości, dostrzeżone przy śledzeniu i pociąganiu winnych do odpowiedzialności karnej: 1) Opieszałe i niedokładne śledzenie za szkodnikami, w wypadkach, w których uszkodzenie popełnili sprawcy na razie niewiadomi, 2) częste nieuzasadnione redukowanie odszkodowań, wykazy nowych przez poszczególne Zarządy drogowe, 3) zbyt późne zarządzanie rozpraw administracyjno-karnych, 4) zbyt łagodne karanie, 5) późne egzekwowanie prawomocnych orzeczeń karnych.

Wobec tego polecam Starostwu (Magistratowi), aby pociągały winnych szkodników drogowych do

surowej odpowiedzialności karnej, po myśli art. 21 do 25 ustawy z dn. 7 października 1921 — o przepisach porządkowych na drogach publicznych, ogłoszonej w Dzienniku Ustaw Nr. 89/921 pod poz. 656 — przyczem zwraca się uwagę na brzmienie art. 25 cytowanej ustawy, w myśl którego w razie niewykrycia sprawcy szkód, wyrządzonych na drogach publicznych, odpowiedzialne są za szkody wieś, osada lub miasto, na których terenie szkody dokonano, o ile znamiona szkody wykazują, że wyrządziła je ludność miejscowa.

Dla ujednostajnienia akcji tępienia szkodników tak na drogach, jak i wogóle na budowlach publicznych, polecam Starostwom, oraz Magistratowi stoł. król. m. Krakowa, aby w akcji tej postępowały w ścisłem porozumieniu z organami władz technicznych, jak Państwowego Zarządu drogowego, względnie Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Krakowie.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{18193/II/4}{2945}$ ex 1922. Kraków, dn. 31 marca 1922 r.

Wyniki spisu ludności w roku 1921.

Wszystkim Panom Naczelnikom Wydziałów i Kierownikom Oddziałów Województwa krakowskiego, Starostwom, Magistratowi stoł. król. miasta Krakowa

udzielam do wiadomości wynik spisu ludności w obrębie Województwa krakowskiego przeprowadzonego wedle stanu z dnia 30 września 1921.

Zauważam jednakże że wynik ten, jakkolwiek zestawiony został na podstawie materjału urzędowego, nie jest jednakże urzędową publikacją Głównego Urzędu statystycznego, powołanego jedynie do ogłoszenia wyniku spisu ludności i może służyć jedynie jako tymczasowa informacja do wewnętrznych celów urzędowych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Spis ludności w Województwie krakowskiem.

Powiat	Spis ludności w roku 1921	Spis ludności w roku 1910	Ilość gmin	Ilość mieszkańców w mieście powiatowem	Uwaga
Biała	81708	86173	46	7748	
Bochnia	107893	114360	168	10796	
Brzesko	96267	104612	110	3152	
Chrzanów	116692	110019	84	11444	
Dąbrowa	63749	68387	105	2655	
Gorlice	78176	82090	89	5599	
Grybów	51909	53159	72	3016	
Jasło	85295	85685	122	10379	
Kraków miasto	181700	159080	1	181700	
„ powiat	66333	66889	100	Miasto Kraków	
Limanowa	78190	83457	91	2151	
Mielec	72573	76988	97	5435	
Myślenice	88749	93089	65	3124	
Nowy Targ	78430	80767	75	8055	Zakopane wieś 9008 mieszk.
Nowy Sącz	130629	131366	165	26341	
Oświęcim	51813	50618	45	12207	
Pilzno	47236	48672	60	3555	
Podgórze	39936	63580	53	Miasto Kraków	W r. 1921 pow. liczony bez miasta Podgórza
Ropczyce	75908	78813	79	3012	
Tarnów	107951	112414	85	35725	
Wadowice	89559	94265	81	6894	
Wieliczka	68115	67730	110	7391	
Żywiec	109072	119643	70	5010	
Spisko-Orawski	22601				Przyłączony do Polski w r. 1919
Razem	1990484	2031856	1973	355389	

III. Wydział budżetowo-gospodarczy.

Odpis.

I. Wydanie przesyłek pieniężnych nadchodzących pod adresem Urzędów Państwowych i wypłata poborów służbowych za pomocą przekazów pocztowych.

W myśl postanowień par. 9. „Przepisów rachunkowo-kasowych“ wydanych przez Ministerstwo Skarbu, a ogłoszonych w n-rze 285. „Monitora Polskiego“ z dnia 15 grudnia b. r. wszystkie władze i urzędy państwowe nie posiadające specjalnych kas, przesyłają zawiadomienia pocztowe o nadejściu przesyłek pieniężnych miejscowym Kasom Skarbowym, które podejmują z poczty przesyłki za własnem potwierdzeniem odbioru. Sumy nadsyłane pod adresem władz centralnych podejmuje Centralna Kasa Państwowa.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów poleciło przeto urzędom pocztowym, aby zawiadomienia pocztowe o nadejściu przesyłek pieniężnych, listów wartościowych, przekazów pocztowych i przekazów czekowych P. K. O. dla władz i urzędów nieposiadających specjalnych kas, doręczały tymże władzom i urzędom, przesyłki zaś wydawały, względnie wypłacały kwoty pieniężne Kasom Skarbowym, względnie Centralnej Kasie Skarbowej na podstawie przedstawionych zawiadomień pocztowych i za ich własnem potwierdzeniem odbioru, bez specjalnego upoważnienia ze strony władz i urzędów do których przesyłki były adresowane.

Rownież zarządziło Ministerstwo Skarbu w par. 33 powołanych przepisów, aby funkcjonarjuszom państwowym, urzędującym stale poza siedzibą Kasy, przesyłano pobory służbowe przekazami pocztowemi, płatnemi w pewnym oznaczonym terminie. W tym celu Kasa będzie zaznaczać na takich przekazach czerwonym atramentem termin płatności w następujący sposób: Wypłacić nie wcześniej, jak dnia . . . . . . 192 . . L. 3243/V. z 22 grudnia 1921 r.

II. Znamiona nadawcze przepisów pocztowych nadawanych pod adresem Urzędów Państwowych.

Na odcinku wymienionych przekazów pocztowych winny być podane: 1) nazwa urzędu przekazującego daną kwotę, względnie gdy nadawcą jest osoba prywatna jej imię nazwisko i adres, 2) tytuł wpłaty i cel, oraz 3) Nr. pisma, które ewentualnie spowodowało wysyłkę danej kwoty.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów, poleciło przeto urzędom pocztowym, aby wymienione przekazy przyjmowały tylko wtedy, gdy dane te zostały rzeczywiście podane, w przeciwnym razie zaś, zwracały przekazy nadawcom do uzupełnienia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. Pr. B. 1175. Warszawa dn. 15 marca 1922 r.

Przesyłki pieniężne przesyłane przekazami pocztowemi pod adresem urzędów państwowych.

Do wszystkich PP. Wojewodów P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę oraz Pana Komendanta Głównego Policji Państw.

Powyższe podaję do wiadomości, zastosowania się i pouczenia podwładnych urzędów, a to zgodnie z reskryptem Min. Skarbu z dnia 21/II-22 r. L. GUK/738/W. A. K. intymującem do zarządzenia Min. Poczt. i Telegrafów z dnia 22/XII-21 r. L. 3243/V i z dnia 21/I-22 r. L. 273/V.

Za Ministra
Dunikowski w. r.
Podsekretarz Stanu.

L. $\frac{19396|III}{3498}$ ex 1922. Kraków, dnia 3 kwietnia 1922.

Wszystkim Starostwom w obrębie Województwa krakowskiego

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VII. Wydział Rolnictwa i Weterynarji.

L. $\frac{15626/VII/3}{2501}$ ex 1922. Kraków, dn. 16 marca 1922.

W sprawie zapobieżenia dzikiej parcelacji lasów.

Okólnik

do wszystkich Starostw w Województwie krakowskiem.

Doszło do wiadomości tutejszego Województwa, że grunta leśne ulegają doraźnej parcelacji nie tylko w celach utrzymania ich przez nowonabywców w kulturze lasowej, ale także w celach przemiany na grunta agronomiczne i tym podobne cele.

Działania tego rodzaju doprowadzają nie tylko do uszczuplenia powierzchni leśnej, ale także do utrudnienia a nawet uniemożliwienia dalszej hodowli lasu.

Ponieważ stan lesistości w Polsce jest naogół niedostateczny i w interesie dobra publicznego dążyć należy do powiększania przestrzeni lasów i ich arondacji, przez wcielenie do lasów nieużytków gruntów o niskiej bonitacji i enklaw wśród lasów położonych, przeto wszelką parcelację lasów uważać należy jako zgubną dla kultury leśnej.

Z powołaniem się na wydane zarządzenie Głównego Urzędu Ziemskiego w Warszawie z dnia 22 maja 1920 i Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z 14 lutego 1920 Nr. 325 S III uważam za wskazane zwrócić uwagę PP. Starostów na powyższy stan rzeczy, celem zapobieżenia dzikiej parcelacji i uchronienia lasów przed ich wyniszczeniem. W tym celu zechcą PP. Starostowie użyć swego wpływu i wydać ostrzeżenie do ludności przed nabywaniem gruntów leśnych dla jakichkolwiek celów, aby ją uchronić przed stratami wyniknąć mogącemi wskutek odmowy zezwolenia na parcelację lasów. a tem samem zapobiedz rozgoryczeniu ludności wyniknąć mogącem z tego tytułu.

Również należy zawiadomić właścicieli majątków leśnych, że parcelacja lasów zasadniczo jest niedopuszczalna, a jedynie tylko w wyjątkowych wypadkach dopuszczalną być może parcelacja drobnych izolowanych parcel leśnych niemających znaczenia dla gospodarstwa lasowego, oraz dobra publicznego za poprzedniem uzyskaniem zezwolenia Władz odnośnych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{17904|VII\,2}{2890}$ ex 1922. Kraków, dn. 18 marca 1922.

W sprawie świadectw ulgowych
na przewóz nasion siewnych.

Do
wszystkich Starostw Województwa Krakowskiego.

W ślad okólnika L. $\frac{7618/VII/2}{1251}$ i $\frac{14977/VII/2}{2418}$ komunikuje się na podstawie telegraficznego reskryptu Ministerstwa Rolnictwa Nr. 1201/R I., że świadectwa ulgowe działają w tym roku od pierwszego kwietnia, a nie od pierwszego marca, jak to w powołanych wyżej okólnikach podano.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

1619|22. G. M. I. *Odpis.*

Ochrona lasów
i ogrodów publicznych.

W związku z „zakazem czynienia szkód i zaopatrywania się w materjał w lasach rządowych, prywatnych i gminnych“ ogłoszonych w Dzienniku Rozk. Wojsk. Nr. 80. z 1919 poz. 2795 i wobec zdarzających się jeszcze skarg na niszczenie drzewostanu lasów rządowych, gminnych, prywatnych i ogrodów publicznych przez żołnierzy, którzy wbrew przepisom o ochronie lasów, wycinają drzewka i gałęzie dla przyozdabiania budynków, sal na uroczystości w oddziałach itp. zarządzam: zaopatrywanie się we wszelkie materjały leśne dopuszczalne jest jedynie po uprzedniem uzyskaniu pisemnego zezwolenia właściwych urzędów ochrony leśnej, Leśnictw Państw. zarządów lasów prywatnych, względnie ogrodów publicznych i pod ich nadzorem. Żołnierze przewożący lub eskortujący przewóz materjałów leśnych, muszą być bezwzględnie zaopatrzeni we wspomniane zezwolenie i dowody pochodzenia materjałów i są obowiązani do okazania ich na żądanie organom Policji Państwowej i Straży Leśnej. W razie braku wspomnianych zezwoleń i dowodów prześlą wspomniane organy doniesienia karne do Dowództwa bezpośrednio przełożonego dla Oddziałów z którego pochodzą żołnierze. Dowództwo obowiązane jest do wdrożenia dochodzeń. Za przestrzeganie rozkazu czynię odpowiedzialnymi Dowódzców oddziałów.

Minister Spraw Wojskowych
Sosnkowski w. r.
Generał Porucznik.

L. $\frac{15093/VII/3}{2453}$ ex 1922. Kraków, dn. 21 marca 1922.

Wszystkim Starostwom Województwa
Krakowskiego

po myśli reskryptu Ministerstwa roln. i dóbr państwowych z 28 lutego 1922 L: 363|L. I. do wiadomości z poleceniem zakomunikowania treści powyższego rozkazu Ministra spraw wojskowych organom Policji Państwowej, Urzędom miejskim i gminnym oraz właścicielom lasów celem stosowania się do zawartych w nim przepisów.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{17823}{2872|VII|I}$ ex 1922 Kraków, dnia 27 marca 1922.

Policja
rybacka.

Okólnik
do wszystkich Starostw okręgu Województwa krakowskiego i Magistratu m. Krakowa.

Doszło do wiadomości Województwa, że pomimo wydanego zakazu łowienia ryb na tzw. ostkę rozporządzeniem b. Namiestnictwa z 22 czerwca 1921 L. $\frac{76585|VII|1}{1751}$, kłusownicy, wykorzystując brak należytego dozoru rewirów rybackich, dalej łowili ryby zakazanym przyrządem.

Polecam P. T. Starostwom wydać stosowne zarządzenia celem zaprowadzenia odpowiedniego dozoru nad dzierżawnymi rewirami rybackiemi, a w szczególności *dołożyć starań, wszelkimi prawnie do dyspozycji stojącymi środkami*, aby zapobiedz kłusownictwu na wodach rewirowych i używaniu do łowienia ryb przyrządów zakazanych, które w wysokim stopniu przyczyniają się do wyniszczenia rybostanu w tych wodach, a przedewszystkiem w czasie ochronnym,

gdyż podczas tarła ryby gromadzą się w pewnych miejscach rzek, co naturalnie ułatwia kłusownikom łowienie ich ościami.

W szczególności należy polecić Policji państwowej dozorowanie wód płynących podczas patrolowania, żądanie od łowiących ryby przepisanych legitymacji, odbieranie przyrządów do łowienia ryb nieprawnie łowiącym, jak również przyrządów zakazanych bez względu na to czy łowiący jest do łowienia ryb uprawniony lub nie i donoszenie Starostwu o dostrzeżonych przekroczeniach ustawy o rybołostwie oraz wydanych na jej podstawie rozporządzeń.

O ile zaś Policja państwowa sprawdzi, że przyrządy rybołowcze, których używania zakazano rozporządzeniem tut. Województwa z 3 grudnia 1921 L. $\frac{12939}{1717}$ VII|1 (Dz. urzęd. Nr. 3 1921 str. 22), nie zostały dotąd przez właścicieli względnie dzierżawców rewirów rybackich usunięte, winna o tem również donieść Starostwu.

P. T. Starostowie winni bezzwłocznie na podstawie doniesień Policji państwowej wdrożyć dochodzenia celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej i ewentualnie wydać stosowne zarządzenia pó myśli obowiązującej ustawy o rybołostwie z dnia 31 października 1887 r. Nr. 37 dz. u. kr. z r. 1890.

Dalej należy podczas roków urzędowych pouczyć naczelników gmin, że tak ważna gałąź gospodarstwa krajowego, jak hodowla ryb wyniszczona podczas wojny w dzierżawnych rewirach rybnych, może się podnieść tylko przy należytem stosowaniu się do obowiązujących w tym kierunku przepisów przez ludność miejscową, oraz, że obowiązkiem naczelników gmin jest współdziałać z Policją państwową przy tępieniu kłusownictwa i używaniu zakazanych przyrządów do łowienia ryb i donieść Starostwu o spostrzeżonych wykroczeniach.

Zarazem poleca się P. T. Starostom wezwać Magistraty do wykonywania ścisłej kontroli targów rybnych, na których w miejscu widocznem winna być umieszczona tablica z podaniem czasu ochronnego dla poszczególnych gatunków ryb i ich minimalnej miary z zakazem łowienia i sprzedawania tychże.

W końcu zwraca się uwagę P. T. Starostów na postanowienia § 65 ustawy o rybołostwie z dnia 31 października 1887 roku Nr. 37 dz. u. kr. z roku 1890, celem ewentualnego w razie uznania za potrzebne wydania stosownego zarządzenia.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych. *Odpis*

L. 552|L. II Warszawa dn. 16 marca 1922 r.

W sprawie udzielenia pomocy państwowej przy zalesieniu piasków na ziemiach drobnej własności.

Do

Pana Naczelnika Zarządu Okręgowego lasów państw. w Warszawie, Radomiu, Siedlcach, Białowieży, Łucku, Lwowie.

Na potrzeby zalesienia piasków zwiewnych na ziemiach drobnej własności poleca się, na prośby Inspekcji Okręgowych Ochrony lasów, wydawać bezpłatnie sadzonki ze szkółek a w braku tychże — z nalotu w lasach państwowych z warunkiem, że wykopywanie sadzonek odbywać się będzie na koszt odbiorców. Niezależnie od tego Departament Leśnictwa poleca możliwie jaknajrychlej odpowiednio powiększyć obszar szkółek w nadleśnictwach państwowych celem umożliwienia całkowitego pokrycia potrzeb w materjale, niezbędnym do upraw przy utrwaleniu piasków zwiewnych na ziemiach drobnej własności. Co do ilości i rodzaju potrzebnego na ten cel materjału, oraz wyboru miejsc wyprodukowania go w zależności od położenia przeznaczonych do zalesienia terenów, porozumieć się należy bezpośrednio z właściwemi Inspekcjami Okręgowemi Ochrony Lasów.

Dyrektor Departamentu Leśnictwa
J. Miklaszewski w. r.

L. $\frac{19664|VII|3}{3359}$ ex 1922 Kraków, dn. 5 kwietnia 1922.

Wszystkim Starostwom Województwa krakowskiego do wiadomości i pouczenia stron interesowanych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych. *Odpis.*

Nr. 489|L. I. Warszawa dn. 20 marca 1922 r.

W sprawie egzaminów na samoistnych gospodarzy lasowych i na pomocników w służbie techn.-leśnej.

Do

Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie.

Wobec trudności skompletowania komisji egzaminacyjnych w poszczególnych Województwach, egzaminy na samoistnych gospodarzy lasowych i na pomocników w służbie techniczno-leśnej odbędą się przy Województwie we Lwowie, gdzie komisje egzaminacyjne istnieją.

W sprawie terminów egzaminów i warunków, obowiązujących kandydatów uprasza się zwracać takowych do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie.

Dyrektor Departamentu Leśnictwa
Miklaszewski w. r.

L. $\frac{19667|VII|3}{3362}$ ex 1922 Kraków, dn. 6 kwietnia 1922

Wszystkim Starostwom Województwa krakowskiego i Okr. Inspekcjom leśnym w Jaśle, Krakowie, Nowym Sączu, Tarnowie i Wadowicach

do wiadomości z nadmienieniem, że podania o przypuszczenie do egzaminu państwowego na samoistnych gospodarzy lasowych i na pomocników w służbie techniczno-leśnej mają być wnoszone w przepisanej drodze tj. kandydaci pozostający w służbie państwowej mają wnosić podania przez swoją przełożoną władzę, zaś kandydaci w służbie prywatnej przez odnośną władzę polityczną.

Przytem zaznacza się, że w przedmiotowej sprawie odnosi się tutejsze Województwo do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie z prośbą o podanie terminu wyznaczonego względnie wyznaczyć się mającego dla wnoszenia podań i warunków wymaganych od kandydatów starających się o przypuszczenie do egzaminu.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

VIII. Wydział Pracy i Opieki Społecznej.

L. $\frac{16309|VIII}{1577}$ ex 1922. Kraków, dn. 17 marca 1922.

Przejęcie agend i instytucji Opieki Społecznej nad inwalidami wojennymi.

Okólnik

do wszystkich Starostów Województwa krakowskiego i Magistratu miasta Krakowa.

Opieka nad inwalidami wojennymi przeszła z dniem 1 stycznia b. r. do kompetencji Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, które rozporządzeniem z 27 grudnia 1921 Nr. 4013|XI, wydanem w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych, zarządziło przejęcie sprawowanych dotąd w Małopolsce przez Gen. Eksp. Sekcję Opieki Ministerstwa Spraw Wojskowych w Krakowie agend opieki, pośrednictwa pracy i niektórych instytucji inwalidów wojennych, Wojewódzkiemu Wydziałowi Pracy i Opieki Społecznej.

Oddanie przez władze wojskowe, względnie przejęcie przez Województwo wspomnianych agend i instytucji już nastąpiło, a tem samem także i władze polityczne I instancji obowiązane są od tej chwili do współdziałania w tych sprawach, w szczególności zaś do bezpośredniego zajmowania się akcją opieki nad inwalidami wojennymi, przyjmowania ich próśb i zgłoszeń, przeprowadzania dochodzeń i przedkładania Wojewódzkiemu Wydziałowi Pracy i Opieki Społecznej wniosków i opinji w konkretnych wypadkach.

Dołączonym w odpisie okólnikiem z 16 stycznia b. r. Nr. 201 Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wydało instrukcję, którą unormowało sposób udzielania inwalidom wojennym pożyczek i zapomóg z kredytów przyznawanych przez Ministerstwo Skarbu.

Z postanowieniami powołanego okólnika należy się jak najdokładniej zaznajomić, podać je celem informowania interesowanych do wiadomości wszystkich Zwierzchności gminnych i miejscowych Związków (Kół) inwalidów wojennych.

W szczególności należy ogłosić, że wszelkie prośby o przyznanie zapomóg i pożyczek inwalidzi wojenni mają w przyszłości wnosić do Starostwa (Magistratu) miejsca zamieszkania petenta. Starostwo (Magistrat) przeprowadzi możliwie najspieszniej dochodzenia co do stosunków familijnych i majątkowych petenta, jeżeli zaś chodzić będzie o pożyczkę, także co do zdolności płatniczej ubiegającego się o nią inwalidy, oraz celowości i potrzeby jej udzielenia.

Równocześnie należy zażądać od petenta przedłożenia książki inwalidzkiej, względnie nakazu płatniczego, w razie ubiegania się o pożyczkę, wystawienia skryptu dłużnego, podpisanego przez inwalidę w obecności Pana Starosty, względnie referenta, według załączonego wzoru. Również poręczenie świadków ma nastąpić w urzędzie, co należy zanotować na skrypcie, a przed przedłożeniem podania Województwu należy zasięgnąć opinji czynników miejscowych co do zdolności płatniczej podpisanych poręczycieli.

W miarę swego uznania Starostwo (Magistrat) może także zasięgnąć w poszczególnych wypadkach opinji odnośnego Koła inwalidów wojennych co do osoby petenta.

W ten sposób zainstruowane podanie należy przedłożyć Województwu wraz z należycie umotywowanym wnioskiem, podającym cyfrowo wysokość proponowanej zapomogi, względnie pożyczki.

Według ustępu C. poz. 2 załączonego w odpisie okólnika ministerjalnego wszelkie przyznane pożyczki i zapomogi, oraz ich przeznaczenie mają być wpisane w książce inwalidzkiej, lub nakazie płatniczym.

Ponieważ według poz 3 ustępu przy postępowaniu w tych sprawach nie należy narażać inwalidów na koszta, jakie byłyby połączone z podróżą do Urzędu Wojewódzkiego, omawiane wpisy dokonywać będą Starostwa (Magistrat), które Wojewódzki Wydział Pracy i Opieki Społecznej o każdorazowem przyznaniu zapomogi względnie pożyczki zawiadomi.

Do zakresu działania Ekspozytury Sekcji Opieki Ministerstwa Spraw Wojskowych należało także opi-

njowanie próśb inwalidów o przyznanie im przez Zarząd lasów państwowych drzewa opałowego, lub budulcowego. Podania takie załatwiać będą Starostwa (Magistrat) w ten sposób, że stwierdzą za pośrednictwem odnośnej Powiatowej Komendy Uzupełnień, czy petent jest zarejestrowany jako inwalida wojenny i z jakim procentem niezdolności do pracy, oraz zbadają za pośrednictwem czynników lokalnych (o ile możności w krótkiej drodze), czy stosunki familijne i majątkowe petenta wymagają uwzględnienia prośby, poczem prześlą podanie ze stosownym wnioskiem Zarządowi lasów państwowych we Lwowie.

Wreszcie Starostwa, w których siedzibie urzędowały dotychczas Okręgowe Ekspozytury Sekcji Opieki (Tarnów, Nowy Sącz, Wadowice), obowiązane są przejąć bezzwłocznie od tych Ekspozytur akta, księgi ewidencyjne i zapiski, tyczące się agend opieki nad inwalidami wojennymi i pośrednictwa pracy. Wymienione Ekspozytury okręgowe otrzymały w tym względzie już polecenie od Gen. Ekspozytury Sekcji Opieki w Krakowie pismem z dnia 22 stycznia br. L. 567|22 Opieki Społecznej. Z czynności odebrania, względnie oddania, należy spisać protokół z wyszczególnieniem liczby niezałatwionych aktów (z działu Opieki Społecznej i z działu pośrednictwa pracy), ilości odebranych ksiąg ewidencyjnych i kancelaryjnych, zapisków, wreszcie z wymienieniem personalu wojskowego i cywilnego, zatrudnionego dotychczas w Ekspozyturze. Protokół ten należy przedłożyć Województwu do wglądu i dołączyć ewentualnie te akta, których nie można w myśl podanych wyżej wskazówek załatwić lub odstąpić właściwemu terytorjalnie Starostwu. Zatrudniony ewentualnie w Okręgowych Ekspozyturach personal cywilny ma być po myśli rozkazu M. S. Wojsk. z 27 stycznia 1922 L. 39216|III Sup. Inw. zwolniony.

Gdy kwestja opieki nad inwalidami wojennymi jest wielkiej doniosłości, z uwagi na obowiązki ciążące na Państwie w stosunku do tych, którzy stracili zdrowie w obronie kraju, wyrażam oczekiwanie, że Panowie Starostowie (Pan Prezydent) dołożą usilnych starań i dopilnują, by sprawy inwalidów wojennych były traktowane z całą gorliwością, sumiennością i należytym pośpiechem, wykluczającym uzasadnione skargi i żale interesowanych.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

DW|Bs.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej. *Odpis.*

Departament Opieki Społecznej

Nr. 1107|XI Warszawa dn. 25 lutego 1922 r.

W sprawie pomocy zdemobilizowanym oficerom.

Pismo okólne

do Urzędów Wojew. Wydziały Pracy i Opieki Społecznej.

W celu niesienia pomocy zdemobilizowanym oficerom powstał w Warszawie Obywatelski Komitet Pomocy dla zdemobilizowanych oficerów. Komitet ten narazie współpracuje z Urzędami Ministerstwa w zakresie pośrednictwa pracy dla zdemobilizowanych oficerów, prowadzi Fachowe Kursa Dokształcające dla tychże, oraz udziela zasiłków pieniężnych zdemobilizowanym oficerom i ich rodzinom, nie posiadającym środków do życia, szczególnie zaś rodzinom tych, którzy przebywają na wspomnianych Kursach.

Środki dla swej działalności Komitet czerpie częściowo z ofiar społeczenstwa, częściowo zaś z subsydjów Ministerstwa Pracy i Opieki społecznej.

W celu nadzoru nad celowością wydatkowania funduszów przez Ministerstwo Komitetowi wyasygnowanych, jak również w celu ułatwienia Komitetowi przyjścia z pomocą istotnie potrzebującym, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej poleca Wydziałom Wojewódzkim prowadzić ewidencję i kontrolę osób z zasiłków Komitetu korzystających.

Ministrstwo Pracy i Opieki Społecznej nadsyłać będzie spis tych osób, co do których należy przez organa podwładne natychmiast przeprowadzać dokładne badania, dotyczące ich stanu rodzinnego i materjalnego. Dane wywiadów i badań należy bezzwłocznie komunikować Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej (Departament Opieki Społecznej, plac Dąbrowskiego 6.) Przy nadesłaniu spisów osób do do zbadania Ministerstwo powoływać się będzie na niniejsze pismo okólne.

Za Ministra:
T. Szubartowicz w. r.
Dyrektor Departamentu.

L. $\frac{20271|VIII}{2091}$ ex 1922 Kraków 5 kwietnia 1922.

Okólnik

wszystkim Starostwom, Magistratowi m. Krakowa, Dyrekcji Policji w Krakowie

do wiadomości z uwagą, że przy zarządzeniu badania stosunków majątkowych w konkretnym wypadku Województwo powoływać się będzie na powyższy okólnik.

Wojewoda *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej. *Odpis.*

Nr. 1023|VIII.

Do L. $\frac{17457|VIII|I}{1703.}$ ex 1922. Warszawa, dn. 25 list. 1921.

Wysokość wynagrodzenia za orzeczenia lekarskie. Na list Namiestnictwa z dn. 29. IV. 1920 r. Nr. XXI $\frac{43143|920}{1098.}$

Do Województwa Krakowskiego w Krakowie.

Na skutek pisma Zakładu ubezpieczeń robotników od wypadków we Lwowie z dn. 27 marca 1920.

Nr. $\frac{26884/20}{S.}$ Namiestnictwo zwróciło się do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z zapytaniem w sprawie wysokości wynagrodzenia dla lekarzy rządowych za badanie osób poszkodowanych skutkiem nieszczęśllwych wypadków.

Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej po zasięgnięciu opinji Ministerstwa Zdrowia Publicznego, wyjaśnia, że dotychczasowe wynagrodzenie lekarzy rządowych za powyższe czynności opiera się na Rozporządzeniu austr. Ministerstwa Spraw Wewnętznych z dnia 19 maja 1920 r. L: 15778 i wynosi 6 koron analogicznie do taksy obowiązującej za czynności sądowo-lekarskie. Wobec tego, że powyższe wynagrodzenie nie odpowiada dzisiejszym warunkom, należy je podwyższyć stosownie do norm, ustalonych w Rozporządzeniu Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 19 kwietnia 1921. (Dz. Ust. Nr. 36. poz. 220), dla należytości, objętych Rozporządzeniem austr. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 20 marca 1901, a mianowicie przez pomnożenie obowiązujących stawek koronowych przez dwudziestokrotną liczbę marek polskich, w danym wypadku stawce 6 koron odpowiada zatem w myśl powołanego rozp. Ministerstwa Sprawiedliwości kwota 120 marek.

Za Ministra:
Dr. Jurkiewicz w. r.
Dyrektor Departamentu.

L. $\frac{17457/VIII\ 1}{1703.}$ ex 1922. Kraków, dn. 11 kwiet. 1922.

Okólnik.

Wszystkim Starostwom Województwa Krakowskiego, Magistratowi m. Krakowa, i Zakładowi ubezpieczeń od wypadków we Lwowie

udziela się do wiadomości i stosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

IX. Wydział Zdrowia Publicznego.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego. *Odpis.*

Nr. R. $\frac{6960/22}{848}$ Kraków, dn. 17 marca 1922 r.

Przesyłanie do badania prób wody gazowej i limoniady.

Okólnik

do P. P. Wojewodów (Wojewódzkich Urzędów Zdrowia), p. Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy, do Redakcji Biuletynu, do Państwowych Zakładów badania żywności w Warszawie, Łodzi, Krakowie, do Wydziału Administracyjnego Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Wobec tego, że w Zakładach produkujących wody gazowe i lemoniady używaną bywa często do wyrobu tych napojów woda nie odpowiadająca warunkom dobrej wody do picia — polecam pobierać ze wszystkich tego rodzaju zakładów próby wody, celem przesyłania ich do badania. Próby winny być pobrane w samych wytwórniach ze zbiornika (rezerwoar, basen, beczka), z którego czerpana jest woda, ewentualnie oczyszczona przez filtry do fabrykacji. Pobieranie prób dla badań chemiczno-bakterjologicznych winno się odbywać w myśl instrukcji o pobieraniu prób wody do badania, okólnik z dnia 30 XI 1921 r. Nr. H. 34672/3122/21.

Próby należy przesyłać do oddziału Hydrologicznego Państwowego Zakładu badania żywności w Warszawie (Nowowiejska 27a), jako specjalnie do tego celu powołanego; w poszczególnych wypadkach, gdy chodzi o szybkość, dogodność komunikacji lub blizkość można je przesyłać do Państwowego Zakładu badania żywności w Krakowie (ul. Zygmunta Augusta 1) lub w Łodzi (ul. Pańska 115).

Koszta przesyłki i badania podlegają ogólnym przepisom obowiązującym w myśl art. 2 i 7 Rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku (Dzien. Ust. z dnia 1 IX 1919 r. Nr. 71 poz. 422).

Za Ministra:
Adamski w. r.
Dyrektor Departamentu Hygjeny.

L. $\frac{20486}{2761}$ IX ex. 1922, Kraków, dn. 1 kwietnia 1922,

Wszystkim Starostwom i Magistratowi m. Krakowa do wiadomości i ścisłego zastosowania się w ślad za tut. okólnikiem z dnia 27 grudnia 1921 L: IX $\frac{16693}{6652}$

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego. *Odpis.*

L. H. $\frac{6575/22}{806}$ Warszawa, dn. 14 marca 1922.

Przewóz zwłok żołnierzy.

Okólnik

do Panów Wojewodów (Wojewódzkich Urzędów Zdrowia), do Pana Komisarza Rządu na stoł m. Warszawę (Urząd Zdrowia Publicznego).

W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych, Ministerstwo Zdrowia Publicznego uzupełniając okólnik Nr. I 4033/217/21 z dnia 17 lutego 1921 r., zarządza co następuje:

1) W wypadkach zwijania tymczasowych cmentarzy i pojedynczych mogił wojskowych, pochodzących z okresu ostatniej wojny, Urzędy Opieki nad Grobami Wojennymi Ministerstwa Spraw Wojskowych mają prawo przewozić drogą kołową zwłoki poległych żołnierzy na stałe cmentarze w szczelnych pakach drewnianych, wylanych wewnątrz smołą.

2) W wypadkach wyżej wymienionych urzędy: powiatowy i wojewódzki, jakoteż Ministerstwo Zdrowia Publicznego udzielają zezwolenia na ekshumację i przewiezienie, nie pobierając żadnych opłat.

Minister:
Chodźko w. r.

L. $\frac{18869|IX}{2517}$ ex 1922. Kraków, dn. 1 kwietnia 1922.

Wszystkim Starostwom i Magistratowi m. Krakowa do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego. *Odpis.*

H. $\frac{9031|22}{1187}$ Warszawa, dn. 27 marca 1922.

Ekshumacja i przewóz zwłok wojskowych Francuzów.

Okólnik

do Panów Wojewodów (Wojewódzkich Urzędów Zdrowia), do Pana Komisarza Rządu na stoł. m. Warszawę (Urząd Zdrowia Publicznego).

Na skutek prośby Misji wojskowej francuskiej o udzielenie jej pozwolenia na ekshumację i przewóz swoim kosztem do Francji zwłok wojskowych Francuzów, pogrzebanych na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej, Ministerstwo Zdrowia Publicznego poleca w odnośnych wypadkach wydawać zezwolenia bezpłatnie, a pozatem udzielać wszelkiej pomocy i poparcia, jednakowoż z uwzględnieniem przepisów, obowiązujących w Polsce.

Minister:
Chodźko w. r.

L. $\frac{21658|IX}{2929}$ ex 1922. Kraków, dn. 10 kwietnia 1922.

Wszystkim Starostwom w obrębie Województwa krakowskiego i Magistratowi miasta Krakowa do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

L. $\frac{23847|XI.}{519}$

Obwieszczenie
w sprawie wywozu artykułów żywności.

Kraków dn. 10 kwietnia 1922 r.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z 30 marca br. Województwo ogłasza, że wywóz koleją lub kołowo, wyprowadzanie lub wynoszenie poza granice Państwa zboża i jego przetworów, bydła, świń, mięsa świeżego i jego przetworów, tłuszczów zwierzęcych, jaj, mleka i jego przetworów jest wzbroniony.

Zakaz ten niedotyczy transportów, zaopatrzonych pozwoleniami na wywóz, wystawionemi najpóźniej 30 marca br., oraz przesyłek transitowych pochodzących z Rumunji, wreszcie transportów do Górnego Śląska, jeżeli przeznaczenie to jest wyraźnie w odnośnem pozwoleniu wywozowem uwidocznione.

Dopuszczona do wywozu jest tylko reszta wywozowego kontyngentu jaj, ustalonego na miesiąc kwiecień br.

Przekraczający ten zakaz będą karani w drodze karno-sądowej na podstawie art. 25 ustawy o zwalczaniu lichwy z 2 lipca 1920. Dz. u. p. Nr. 67 poz. 449, przyczem towar może uledz konfiskacie.

Obwieszczenie to obowiązuje natychmiast.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Do L. $\frac{23847|XI}{519}$ ex 1922 Kraków, dn. 13 kwietnia 1922.

Obwieszczenie.

Zmieniając obwieszczenie z dn. 10 kwietnia 1922 r. L. $\frac{23847|XI}{519}$ w sprawie wywozu artykułów żywności, Województwo krakowskie dodatkowo ogłasza że zakaz wywozu wymienionych w tem obwieszczeniu artykułów żywności dotyczy również transportów zaopatrzonych zezwoleniami na wywóz bez względu na datę wystawienia certyfikatów wywozowych.

Wyjątek stanowią wspomniane w powołanem obwieszczeniu przesyłki transitowe z Rumunji, transporty do Górnego Śląska, oraz wywóz jaj w granicach kontyngentu.

Wojewoda: *Dr. Gałecki* w. r.

Główny Urząd walki z lichwą *Odpis.*
Warszawa
Marszałkowska 97b.
Nr. 1404|Prez. Dn. 20 marca 1922 r.

W sprawie działalności Komisji badania cen w okresie zwyżkowym.

Do Pana Wojewody w m. Krakowie.

Niektóre Komisje, nie wiedząc jak w obecnym okresie zwyżkowym, nadążyć szybkim zmianom cen rynkowych uciekają się do najfatalniejszego sposobu ominięcia trudności i zaniechują poprostu oznaczania cen, ulegających najsilniejszym wahaniom. Proszę zatem o udzielenie wszystkim powiatowym Komisjom następującego pouczenia:

Działalność Komisji dla badania cen nie ogranicza się tylko do okresów, w których ceny są mniej

więcej stałe lub mają tendencję zniżkową. Przeciwnie zadania Komisji i jej odpowiedzialność wzrastają w chwili, jak obecna, kiedy ceny rosną. Zadaniem Komisji jest wtedy 1) badać skrupulatnie przyczyny zwyżki i tylko usprawiedliwioną uwzględniać, 2) po skonstatowaniu, że zwyżka jest w zasadzie uzasadnioną, baczyć, aby oną nie przekroczyła koniecznej miary, 3) dla utrzymania tej miary rozwinąć jak największą energję i postarać się o to by Starostwo jako I Instancja administracyjno-karna działało z całą surowością.

Żadną miarą nie można zaniechać ustalania cen, choćby przyszło ustalać je co tygodnia. Na ten wypadek należy zastosować metodę wprowadzoną już w innych Komisjach, a mianowicie wybrać podkomisje z 2 osób, jednego z grona producentów (handlu lub przemysłu), drugiego z grona konsumentów i Komisje pod przewodnictwem przewodniczącego Komisji upoważnić do normowania cen w okresie między posiedzeniami pełnej Komisji. Ponieważ taka podkomisja z natury rzeczy nie będzie mogła ustalać cen wszystkich artykułów należy przedstawicieli produkcji (względnie handlu) dobierać odpowiednio. W ten sposób taka podkomisja składać się będzie 1) z przewodniczącego, 2) przedstawiciela spożywców i 3) dla każdego rodzaju towaru z innego przedstawiciela drugiej grupy.

Prokurator Sądu Najwyższego
i Naczelnik Głównego Urzędu:
Podpis.

L. $\frac{19656\ XI}{448}$ ex 922. Kraków, dn. 7 kwietnia 1922.

Wszystkim Panom Starostom krakowskiego okręgu Wojewódzkiego i Panu Naczelnikowi Okr. Urzędu walki z lichwą w Krakowie

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: *Dr. Gałecki.*

---

1) **Komisje egzaminacyjne dla ubiegających się o koncesje na przemysły budownicze w Krakowie.** Wojewoda krakowski powoła do życia w najbliższych dniach na podstawie §§ 7 i 9 rozp. Ministr. z 27 grudnia 1893 Dz. u. p. Nr. 195 Komisje egzaminacyjne dla osób, ubiegających się o koncesję na budowniczego, majstra murarskiego, majstra kamieniarskiego, majstra ciesielskiego i majstra studniarskiego (rurmistrza) *z siedzibą w Krakowie* i wszystkie czynności, należące do agend tych Komisji zleci Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Krakowie.

Wobec tego kandydaci, chcący się poddać takim egzaminom winni wnosić należycie udokumentowane podania wprost do wymienionej Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Krakowie (Wydział Ogólny) Rynek Główny — Krzysztofory I p. gdzie codziennie w godzinach urzędowych udzielane będą w tych sprawach wszelkie informacje.

Termin odbywania się egzaminów będzie w dziennikach ogłoszony.

2) **Sprawy cywilnych inżynierów i geometrów w obrębie Województwa Krakowskiego,** a między temi prowadzenie ewidecji inżynierów i geometrów cywilnych, ich zaprzysięganie, nadawanie i odbieranie autoryzacji itp. prowadzić będzie Województwo Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych w Krakowie.

Egzamina autoryzacyjne natomiast odbywać się będą nadal aż do dalszego zarządzenia w Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych we Lwowie. Podania jednak o przypuszczenie do tych egzaminów należy wnosić do Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Krakowie.

Mianowania i przeniesienia.

Wojewoda krakowski zamianował Dra Aleksandra Teichmana lekarzem powiatowym w VIII st. sł. i przydzielił do służby w Wojewódzkim Urzędzie Zdrowia Publicznego w Krakowie.

NEKROLOGJA.

† **Dr. Kazimierz Ściborowski** starszy lekarz powiatowy w Brzesku zmarł dnia 19 marca b. r.

Urodzony w Wilanowie pod Warszawą dnia 5 marca 1864 r. wstąpił ś. p. Zmarły po ukończeniu studjów medycznych i uzyskaniu stopnia doktora wszech nauk lekarskich do państwowej służby sanitarnej w r. 1890. Służąc kolejno przy Namiestnictwie, Starostwach w Limanowej, Jaśle, Rzeszowie i od przeszło lat 15 w Brzesku, zyskał sobie Zmarły dzięki swej niestrudzonej pracy i niezwykłych zalet charakteru, szacunek i uznanie u przełożonych. Zmarł, pracując gorliwie niemal do ostatniej chwili życia, jak żołnierz na posterunku.

Dnia 21 marca b. r. odbył się w Brzesku pogrzeb, w którym, oprócz najbliższej rodziny, wzięli udział Wojewoda krakowski Dr. Gałecki wraz z dyrektorem Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia D-rem Momidłowskim, inspektorem sanitarnym Drem Batką, st. lekarzem powiatowym Drem Grudzewskim i sekretarzem Stańkowskim, starosta Hanik z małżonką, personal starostwa w Brzesku, Dr. Bernadzikowski, Dr. Brzeski i Dr. Knauer z Brzeska, Dr. Hyżycki z Bochni, Dr. Grzybczyk ze Szczurowej, Dr. Łowczowski z Wojnicza, delegacje z powiatu oraz liczna publiczność.

Nad otwartą mogiłą przemówił komisarz starostwa Aleksander Jasiewicz. Zmarły osierocił żonę Olgę z Horodyńskich i czworo dzieci. R. i. p.

OGŁOSZENIA.

Zgubione dokumenty wojskowe.

Szymon Ranosz ur. w r. 1900, syn Józefa i Anny z Wilczyc zgubił kartę zwolnienia i otrzymał duplikat. Zgubioną kartę zwolnienia unieważnia się.

Starostwo w Limanowej.

Józef Stanisz, ur. w r. 1901, syn Jana i Marji z Sowlin, zgubił zaświadczenie demobilizacyjne, które się unieważnia.

(1-2) Starostwo w Limanowej.

Jan Filipek, ur. w r. 1889, syn Walentego i Małgorzaty z Kamionki Małej, zgubił kartę powołania, którą się unieważnia.

Starostwo w Limanowej.

Inspektorat węglowy w likwidacji w Krakowie podaje do wiadomości ogólnej, że z dniem 1 kwietnia 1922 r. został zwinięty.

Wszyscy, którzy mają jakiekolwiek pretensje do Inspektoratu Węglowego w Krakowie z tytułu rozrachunku, winni zgłosić je na piśmie, opłacone stemplem, do Dyrekcji Państwowego Urzędu Węglowego w Warszawie, ul. Jasna 1, najdalej do dnia 1-go maja 1922 r.

Stosownie do ogłoszenia Państwowego Urzędu Węglowego w likwidacji z dnia 17 marca 1922 r. w „Monitorze Polskim“ Nr. 63, żadne pretensje zgłoszone po dniu 1-szym maja 1922 r. przez P. U. W. w likwidacji rozpatrywane nie będą.

Inspektorat Węglowy w likwidacji w Krakowie.

Ogłoszenie.

Zarząd zdrojowy w Krynicy zawiadamia, że nie dysponuje już żadnemi mieszkaniami w budynkach zakładowych w I i II sezonie t. j. od 15 maja do 25 sierpnia.